

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ & ΠΑΥΛΟΥ ΕΙΣ ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ.

Τήν Παρασκευήν, 29^η Ιουνίου/12^η Ιουλίου 2013, έωρτάσθη ή έορτή τών Αγίων ένδόξων Αποστόλων Πέτρου καί Παύλου είς τόν έπ' όνόματι αὐτῶν ιερόν Ναόν τοῦ Πατριαρχείου είς Καπερναούμ. Ὁ ιερός Ναός αὐτός, ό προκαλῶν τόν θαυμασμόν τῶν όφθαλμῶν έξωτερικῶς καί έσωτερικῶς, εἶναι κτίσμα τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ τοῦ 1935 είς άρχαιολογικόν χῶρον έρειπίων τῆς άρχαίας Καπερναούμ είς τήν δυτικήν ὄχθην τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης. Είς Καπερναούμ, ὡς γνωστόν, έδίδαξεν ό Κύριος καί έποίησε πολλά τῶν σημείων Αὐτοῦ, άφ' ὅτου έγκαταλείψας τήν ιδίαν Αὐτοῦ πατρίδα τήν Ναζαρέτ καί διά τούτων εἶπεν: «οὐαί σοι, Χοραζίν· οὐαί σοι, Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ έν Τύρῳ καί Σιδῶνι έγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι έν ὑμῖν, πάλαι ἂν έν σάκκῳ καί σποδῷ καθήμενοι μετενόησαν. πλὴν Τύρῳ καί Σιδῶνι άνεκτότερον ἔσται έν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. καί σύ, Καπερναούμ, ή ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ ὅτι εἰ έν Σοδόμοις έγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι έν σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων άνεκτότερον ἔσται έν ήμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί...», (Ματθ. 11, 21-24).

Είς τό ιερόν αὐτόν Ναόν προεξῆρξε τῆς Θείας Λειτουργίας ή Α.Θ.Μ. ό Πατήρ ήμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Αρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου καί Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ ήγουμένου τῆς Μονῆς τῶν άγίων Αποστόλων Τιβεριάδος π. Τιμοθέου, τῆς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ θαβωρίου ὄρους Αρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος, τοῦ ήγουμένου έν Φχές Αρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου πρεσβυτέρων τῆς Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου είς τήν περιοχήν τῆς Γαλιλαίας καί τῆς Ἀκκρης καί πολλοῦ λαοῦ έκ τοῦ Ἀραβοφώνου, Ἑλληνοφώνου καί Ρωσοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου, κυρίως έκ τῆς βορείου δικαιοδοσίας αὐτοῦ έν εὐλαβεία καί κατανύξει συμμετεχόντων.

Είς τό Κοινωνικόν τῆς Θείας Λειτουργίας ό Μακαριώτατος έκήρυξε τόν θεῖον λόγον πρός τό εὐσεβές έκκλησίασμα, ἔχοντα οὕτως έλληνιστί:

«Έδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Αποστόλους σου, έν ἧ ὑπερλάμπουσι, νοητοῖ φωστῆρες, Πέτρος τε καί Παῦλος, ὡσπερ άστέρες λογικοί, τήν οἰκουμένην περιαυγάζοντες, δι' ὧν έφωταγώγησας, τήν δυτικήν άμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ό Σωτήρ τῶν ψυχῶν ήμῶν», άναφωνεῖ ό μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί έν Χριστῷ άδελφοί, εὐσεβεῖς Χριστιανοί, εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἑορτή χαρμόσυνος επέλαμψε σήμερον έν τῷ ιερῷ βιβλικῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Καπερναούμ, ή πάνσεπτος μνήμη τῶν Αγίων πνευματοφόρων καί κορυφαίων άποστόλων Πέτρου καί Παύλου. Οὗτοι εἶναι τά καυχήματα, τά όποῖα ό φιλάνθρωπος θεός Πατήρ ἔδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ. Καί τοῦτο, διότι ό μέν Πέτρος άνεδείχθη ή πέτρα τῆς πίστεως ό δέ Παῦλος ό ρήτωρ τῆς οἰκουμενικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τό ἀποστολικόν κήρυγμα τῶν κορυφαίων τούτων φωστήρων τῆς Ἐκκλησίας εἶχεν ὡς πηγήν καί σημεῖον ἀναφορᾶς τόν θεμέλιον λίθον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν θεόν καί Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται εἰς τάς ἐπιστολάς αὐτῶν. Τοῦ μέν Πέτρου λέγοντος: «Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον, παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον», νά πλησιάζετε ὁλοένα καί περισσότερον πρὸς τόν Κύριον, ὁ Ὁποῖος εἶναι λίθος πού ἔχει ζωήν καί μεταδίδει ζωήν καί ἀπό μέν τούς ἀνθρώπους ἔχει ἀποδοκιμασθεῖ, διότι τόν ἐσταύρωσαν, ἐνώπιον ὅμως τοῦ θεοῦ εἶναι ἐκλεκτός καί τιμημένος. (Α΄ Πέτρ. 2,4) Τοῦ δὲ Παύλου ὁμολογοῦντος ὅτι: «Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός», (Α΄ Κορ. 3, 10-11), διότι κανένας δέν μπορεῖ νά βάλῃ ἄλλον θεμέλιον λίθον ἐκτός ἐκείνου που εὐρίσκεται τώρα ἀμετακίνητος καί ἄσειστος εἰς τὴν βάσιν τῆς οἰκοδομῆς, καί ὁ θεμέλιος αὐτός λίθος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ ὁμολογία τοῦ Πέτρου: «σύ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος», (Ματθ. 16,16) καί ἡ δήλωσις τοῦ Παύλου, ὅτι ἐνεργεῖ «κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι παρά θεοῦ», (Α΄ Κορ 3,10) ἀποτελοῦν τό βασικόν γνῶρισμα τῆς διακριτικῆς αὐτῶν ἀποστολικότητος.

Τόσον ὁ Πέτρος ὅσον καί ὁ Παῦλος ἐπιμένουν εἰς τό ἀποστολικόν αὐτῶν κήρυγμα, εἰς τό σωτήριον ἔργον τοῦ θεοῦ καί τοῦ Μεσσίου Χριστοῦ, ὁ Ὁποῖος ἐξηγόρασεν ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους μέ τό πολύτιμον Αὐτοῦ αἷμα. «Εἰδότες», λέγει ὁ Πέτρος, «ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς παρτροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καί ἀσίλου Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρό καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς», (Α΄ Πέτρ. 1, 18-19).

«Εὐλογητός» δὲ λέγει ὁ σοφὸς Παῦλος, «ὁ θεὸς καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, καθὼς καί ἐξελέξατο ἡμᾶς πρό καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καί ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ, ἐν ἀγάπῃ... ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων κατὰ τόν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ», (Ἐφεσ. 1,3...7).

Διὰ τούς σήμερον τιμωμένους Ἁγίους Ἀποστόλους, ἀγαπητοί μου, ὁ Χριστός ὁ Υἱὸς τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας σαρκωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ οἱ «διηρημένοι τοῖς σώμασι καί ἡνωμένοι τῷ πνεύματι» θεοκήρυκες Ἀπόστολοι εἶδον τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. Εἶδον, μέ ἄλλα λόγια, τὴν ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωσιν ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος: «πάντες γάρ ἡμαρτον καί ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, δικαιοῦμενοι δωρεάν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Ρωμ. 3, 23-24).

Ἡ ἁμαρτία, δηλονότι ἡ ἀποστασία ἀπὸ τόν θεόν, εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἐστέρησε τούς ἀνθρώπους τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. Ἐστέρησε τούς ἀνθρώπους τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Παρά ταῦτα ἡ ἄμετρος φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ παρέχει εἰς τόν ἄνθρωπον τὴν δυνατότητα νά ἐπανακτήσῃ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ, γενόμενον κοινωνόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος , τό ὁποῖον οἰκεῖ ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ, «οὐκ οἶδατε», λέγει ὁ θεῖος Παῦλος, «ὅτι Ναός θεοῦ ἐστε καί τό Πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τόν ναόν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γάρ Ναός τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς», (

Α' Κορ. 3, 16-17).

«Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοί, (ἐστε), λέγει ὁ ἀπόστολος Πέτρος, «ὅτι τό τῆς δόξης καί δυνάμεως καί τό τοῦ θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται κατὰ μέν αὐτούς βλασφημεῖται, κατὰ δέ ὑμᾶς δοξάζεται», (Α' Πετρ. 4,14).

Εἰς αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἀποστολήν τοῦ κηρύγματος τῆς ἐπιστροφῆς τῆς μετανοίας καί τῆς ἀνανήψεως τοῦ ἀνθρώπου ἐκλήθησαν οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἀγίων ἐνδόξων ἀποστόλων, Πέτρος ὁ μακάριος καί Παῦλος ὁ θεσπέσιος, ὡς ψάλλει καί ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας: «Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες τήν κορυφήν ὑμνήσωμεν Πέτρον καί Παῦλον τούς θείους τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τούς κήρυκας τῆς πίστεως, τάς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τούς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τούς στύλους καί καθαιρέτας τῆς πλάνης».

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ τά τῆς διανοίας ὅμματα φωτίσαντος τῷ θείῳ καί ἀπροσίτῳ αὐτοῦ φωτί, τούς Ἁγίους Ἀποστόλους Πέτρον καί Παῦλον, ἵνα διὰ τῶν ἱκεσιῶν αὐτῶν ἀξιωθῶμεν καί ἡμεῖς τῆς σωτηρίας καί τοῦ φωτισμοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν.

καί ὡς ἔπεται ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/07/13/2555>

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν καί τήν λιτανείαν ὁ φίλεργος καί ἀνακαινίσας τήν Μονήν ἡγούμενος μοναχός π. Εἰρήναρχος παρέθεσεν εἰς πάντας παραθαλασίαν τράπεζαν ἰχθύων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

httpv://youtu.be/wSnzr2WY_a8

ngg_shortcode_0_placeholder